

Đôi khi người ta sao các bậc cha mẹ, nhất là các bà mẹ, khó chấp nhận con trai xa lìa mình để xây dựng gia đình mới, chúng ta hãy nhìn vào mẹ dây ràng buộc giữa mẹ và con trai. Nếu quan sát trong các gia đình, chúng ta sẽ thấy bà mẹ thường hay trò chuyện, làm việc chung với con gái và có vẻ gần gũi với con gái hơn con trai vì mẹ con có nhu cầu đi chung, có những sở thích và nhu cầu giống nhau. Tuy nhiên, nói về sâu đậm của tình mẹ u thì hầu hết các bà thường con trai hơn con gái và có khuynh hướng muốn nắm giữ con trai hơn. Trách vì các bà nghĩ rằng con trai mới thật là con của mình, sau này khi già yếu cô đơn, mình sẽ nhờ con trai hơn là con gái. Hơn nữa, nhu cầu người quan niệm rằng con trai mới là người có trách nhiệm đối với cha mẹ, còn con gái phải lo cho chồng và gia đình chồng. Khi sống chung với con trai các bà cũng không ngại vì nghĩ nhà của con cũng như nhà mình. Vì những suy nghĩ đó, các bà mẹ thường khó chấp nhận con trai lìa khỏi gia đình để đi lập.

Có một bà mẹ kia, sau khi con trai cưới vợ và ra riêng, bà cứ liên tục, thăm hỏi mỗi ngày. Một người bạn thấy vậy nói: "Con trai bà đã có vợ rồi, sao bà còn chăm sóc hoài vậy?" Bà trả lời: "Tôi sao khi con tôi có vợ, tôi không được lo cho nó nữa? Là mẹ mà không lo cho con sao được! Dù bao nhiêu tuổi nó vợ là con của tôi và dù nó có vợ, tôi vẫn là mẹ nó, không ai có thể cấm tôi chăm sóc con tôi!" Lý luận của bà mẹ này nói lên tâm trạng của rất nhiều các bà mẹ có con trai mới lập gia đình. Thường các bà không muốn con rời xa mình, nhất là nếu người mẹ không có một hôn nhân hạnh phúc, bậc cha mẹ hay chồng chất sự, hoặc những bà mẹ có ít con. Điều biết là những bà mẹ có một đứa con trai duy nhất, khi con lớn các bà thường lo sợ ngày phải xa con, và không muốn lìa xa con.

Một người con dâu nhận than với bạn như sau: "Mẹ chồng tôi xen vào đời sống gia đình tôi nhiều quá. Lúc chúng tôi mới cưới, bà cho phép hai vợ chồng dọn ra riêng, mẹ tôi thấy vậy bèn là tôi may quần và khen bà là thực thà, thông cảm với tôi hơn. Nhưng không ai biết là bà giỏi đến nỗi cho chồng tôi mỗi ngày, hỏi hôm nay đi đâu, làm gì, bữa nay vợ tôi muốn gì? Khi gặp đến bà mẹ chồng nói chuyện với chồng tôi mà cũng không bao giờ hỏi đến tôi. Mẹ tôi tuấn bà nói thực ăn mang đến hai ba lần. Bà nói những món chồng tôi thích, nói rằng bà biết anh yêu những món này vì tôi không nói được. Một năm sau, vợ chồng chúng tôi mua nhà, bà đến xem xét, phê bình đồ nội thất này đồ kia, không hề có một lời khen. Khoảng một tuần sau bà trả lời, mang theo khăn bàn, tranh ảnh, bình hoa, màn cửa, nói là để giúp chúng tôi trang hoàng nhà mới. Tôi rất biết ơn vì lòng quan tâm của mẹ chồng đối với gia đình chúng tôi nhưng đi đâu khó là, những gì bà chọn để trang hoàng nhà mới của chúng tôi hợp với sở thích của bà và ý bà chọn không đúng với đồ tôi muốn. Bà cũng không hề xem tôi thích màu gì, có thích những gì bà chọn hay bà trang hoàng như thế có được không? Không, bà cứ tự ý trang hoàng sắp xếp mọi thứ, làm như bà là người chủ căn nhà. Chúng tôi có hai đứa con, bà cứ rất thường cháu và

thích đến chơi với cháu, nhưng mỗi khi đến, bà chỉ u hai đứa bé quá đáng, nhưng gì chúng tôi nói không được thì bà nói là được và bà hứa như vậy các cháu ngoan ngoãn thì chúng tôi đã dạy. Tôi buồn quá mà không biết làm sao, nếu nói thì bà sẽ giận, và khi bà giận thì tôi là người khốn khổ.

Quý vị nghĩ gì về nạn đói của gia đình này? Thật ra, chúng ta phải nhận rằng, dù bà mẹ kia thông minh con và có ý tốt là muốn giúp con, bà đã đi quá giới hạn của mình. Nhưng chúng tôi chia sẻ trong Câu Chuyện Gia Đình kể trước, bà mẹ đầu tiên đã có một hôn nhân hạnh phúc là: "Người nam phải là cha mẹ." Đối gia đình của đôi vợ chồng mới cưới thì là một đến với gia đình mới, người chồng mới, cũng như người vợ mới, phải được lập đi với gia đình cha mẹ. Đây không phải là lời khuyên của một vĩ nhân hay bậc thánh hiền nào nhưng là mong muốn của Đức Chúa Trời, Ngài đã thiết lập hôn nhân. Không nhưng đôi vợ chồng mới phải là cha mẹ để biết đến đi sống riêng nhưng cha mẹ, nhất là bà mẹ cần phải vui vẻ cho phép con và khuyến khích con tách rời khỏi mình để lập. Đây là điều khó cho nhiều bậc cha mẹ nhưng rất cần thiết cho đôi vợ chồng mới và đúng theo mong muốn của Chúa. Nếu một bà mẹ, dù gần con đến đâu, nhưng khi con có vẻ, bằng lòng bằng lòng, nhưng vợ trí tuệ gửi nhút, quan trọng nhất trong cuộc đời con cho người con đầu, nếu bà mẹ làm được như thế, đó là người tốt sẽ thông con. Tình thông thông đi kèm với hy sinh, hy sinh cho phúc lợi của người mình thông. Khi hy sinh cho con như thế, chúng ta không mất tình thông của con nhưng con sẽ biết ơn và sẽ thông cha mẹ nhiều hơn. Lời Chúa dạy rằng: "Ban cho thì có phúc hơn là nhận lãnh," "cho thì có phúc hơn là nhận" (Công v 20:35). Khi chúng ta sẵn sàng hy sinh và ban cho, chúng ta sẽ được lợi bất phàm hơn.

Trong quyển *Người Đàn Bà Thứ Hai Trong Hôn Nhân của Bà* từ sĩ Norman Wright cho biết, để việc con lìa cha mẹ được như nhàng, tốt đẹp, khi con đã trưởng thành, mẹ quan hệ với cha mẹ và con cái cần thay đổi theo ba nguyên tắc sau: (1) Thay đổi vai trò bậc thầy khuyến dạy, chỉ bảo đến chỉ sẵn sàng học hỏi từ con. (2) Thay đổi vai trò nắm quyền sang vai trò người hướng dẫn và cố vấn. (3) Thay đổi chỉ khuyến dạy con đến chỉ trao đổi ý kiến với con.

Nguyên tắc 1: Thay đổi vai trò khuyến dạy chỉ bảo đến chỉ sẵn sàng học hỏi từ con

Nguyên tắc đầu tiên chúng ta cần áp dụng đó là khi con rời gia đình, cha mẹ không quá đau buồn là, cha mẹ chuyển vai trò bậc thầy của con, người đi dạy con sang vai trò làm người bạn cùng học hỏi với con. Khi con cái chúng ta khôn lớn các em thu thập nhiều điều mới lạ trong trường, trong sách vở, qua các phương tiện truyền thông, khi thu thập hiểu biết, cũng như khi giao tiếp với người khác chung quanh. Các em rất muốn chia sẻ những điều mới mẻ đó với cha mẹ. Có những điều con thu thập chúng ta thích, có điều chúng ta sẽ không thích; có những điều con nói chúng ta chấp nhận được, có những điều chúng ta sẽ thấy khó chấp nhận. Nhưng, để có mối quan hệ tốt đẹp với những đứa con đã trưởng thành, cha mẹ cần mở rộng cái nhìn của mình với đời sống và thế giới chung quanh, sẵn sàng học hỏi với con những điều mới mẻ. Nếu cha mẹ chỉ khư khư với quan niệm "trẻ không thể khôn lớn vượt", và cho rằng con cái không thể nào hiểu biết hơn cha mẹ, là chúng ta đẩy con xa cha mẹ và sẽ đau buồn khi thấy con có thể lơ là, tự lập, tự quyết định, chứ không vâng theo ý của cha mẹ nữa.

Các bậc cha mẹ thường có niềm hạnh phúc riêng của mình, và ít ai muốn nhận ra rằng ý của con hay hơn, để nghe của con tốt hơn. Rất khó cho cha mẹ chấp nhận rằng những điều con suy nghĩ và vốn làm tốt trước đó nay không còn đúng nữa và cần được sửa đổi. Không ai muốn người khác chỉ ra chỗ sai của mình, nhất là khi người chỉ ra là những đứa con mà chúng ta sinh ra. Tuy nhiên, khi cha mẹ bình lòng học hỏi, học hỏi những điều hay, điều mới mẻ từ con, chúng ta là người trưởng thành, có đầu óc cởi mở, không hẹp hòi, bao thủ. Và đây là bước giúp cho giữa cha mẹ và những người con trưởng thành có mối quan hệ tốt đẹp. Khi cha mẹ thành thật nói với con rằng điều con nói là hay, là tốt, là điều cha mẹ chưa bao giờ biết, là chúng ta cho con thấy rằng chúng ta là người cởi mở, thực thà, sẵn sàng thay đổi khi cần thay đổi. Có thể nói, sự kiên nhẫn hơn là tu dưỡng không chấp nhận những hiểu biết và ý kiến mới mẻ của thế hệ trẻ tuổi là một trong những nguyên nhân khiến đời sống chúng ta kém tiến bộ.

Ông Norman Wright cho biết, đôi khi con trai tôi già gia đình để tôi lập người mới sẽ không quá đau buồn, người mới không nên có mối quan hệ quá gần gũi với con và tùy thuộc với con quá nhiều về mặt tình cảm. Khi con bắt đầu là một cậu bé con, người mới nên trao trách nhiệm gần con và dạy con cho người cha. Đây cũng là điều sẽ có ảnh hưởng tốt cho đứa con sau này. Không những không quá gần gũi với con trai, người mới cũng cần để cho con phát triển tự nhiên, theo tâm tính và khả năng Chúa ban cho, đừng ép con theo khuôn mẫu mình muốn hay trông mong con làm tròn các mục của mình. Nếu người mới ép con theo ý mình, làm tròn các mục của

mình, họ c rằng bu c con quá nhi u, đ a con s là tr thành nhu nh c họ c s ph n lo n và tìm cách tách r i kh i m s m. Quan h cha m và con cái là m t kinh nghi m đ c bi t cho chúng ta h c h i nh ng cũng là m t thách th c chúng ta ph i đ i đ i n. Khi đ a con trai còn nh , cha m là th m quy n con ph i vâng theo, và là ng i ki m soát m i vi c cho con. Nh ng theo v i th i gian và s khôn l n c a con, cha m c n gi m b t đ n th m quy n và s ki m soát c a mình, m i khi m t ít, và cu i cùng, khi con khôn l n, chúng ta chuy n th m quy n cho con, đ con có th t lo t l p. M c tiêu c a ng i làm cha m là h ng đ n và nuôi d y con th nào đ khi khôn l n con s tr ng thành, t l p, không tùy thu c cha m n a. Có ng i đã nói, nuôi con cũng gi ng nh th di u, khi di u c n bay cao mà chúng ta gi l i, không n i dây cho di u bay cao, nó s b t đ t dây mà bay m t đi họ c là r i xu ng đ t m t cách th m th ng.

Minh Nguyên

Ch ng Trình Phát Thanh Tin Lành